

Secció III. Altres disposicions i actes administratius

AJUNTAMENT DE PALMA

5710***Departament de Personal. Proposta de creació d'un complement personal de residència transitori per al Grup B***

La Junta de govern de l'Ajuntament de Palma en sessió de dia 8 de maig va adoptar el següent acord núm. JGL_20240508_01_020.

Assumpte: Proposta de creació d'un complement personal de residència transitori per al grup b.

A LA JUNTA DE GOVERN

El Decret 361/1971, de 18 de febrer, va establir una indemnització per residència per al personal funcionari públic a diferents punts geogràfics, entre els quals s'hi troben les Illes Balears.

Per la seva banda, el Reial Decret 3393/1981 de 29 de Desembre pel qual es dicten normes complementàries del Decret 361/1971, de 18 de Febrer, sobre indemnitzacions per residència va disposar al seu Article 1 el següent:

L'article cinquè del Decret 361/1971, de 18 de febrer (LA LLEI 272/1971), sobre indemnització per residència, es completarà de la manera següent:

«Amb independència de la destinació que tingui assignada i als únics efectes del que preveu aquest Decret, s'entendrà que el funcionari resideix permanentment en els llocs geogràfics a què es refereixen els articles segon i tercer, quan de fet hi presti servei ininterromputament per un temps superior a un mes, única circumstància que donarà dret a la percepció de la indemnització per residència. Tot això sense perjudici del que disposa l'article primer del Reial decret 163/1980, de 25 de gener».

Com s'adverteix, en tot cas i sense exclusió, la percepció d'aquesta indemnització atén únicament la consideració de ser funcionari i el lloc de residència, entre els que es troben les Illes Balears.

Des d'aleshores i fins a l'actualitat, la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat incorpora la percepció del concepte esmentat a satisfer als llocs geogràfics establerts.

Per la seva banda, l'article 121.5 de la Llei 3/2007 de la Funció Pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears que estableix textualment que “*el personal funcionari té dret a percebre les indemnitzacions que s'estableixin reglamentàriament, entre les quals hi ha hi haurà, en tot cas, la indemnització per residència*”.

Pel que fa a la quantia, mitjançant l'Ordre ministerial de 29 de desembre de 1992 es van adequar les quantitats de les indemnitzacions per residència als grups de classificació regulats a l'article 25 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la Funció Pública, establint-se unes quanties fixes anuals per cadascun dels territoris inclosos en què es reconeix el dret a la indemnització per residència sense inclusió a les pagues extraordinàries.

En aquest sentit, l'article 1 de l'Ordre ministerial esmentada determina que «*Fins tant s'adeqüin les retribucions complementàries dels llocs de treball corresponents a les localitats on està reconeguda, les quanties de la indemnització per residència en territori nacional a percebre pel personal en actiu del sector públic, excepte el sotmès a legislació laboral, queden fixades en els imports anuals que a continuació s'especifiquen per a cadascun dels grups de classificació regulats a l'article 25 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de Mesures per a la Reforma de la Funció Pública*».

A més, el Reial decret llei 11/2006, de 29 de desembre (pel qual s'autoritza l'actualització de les quanties de la indemnització per residència del personal en actiu del sector públic estatal de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i en les ciutats de Ceuta i Melilla) indica que la indemnització per residència és una retribució complementària de caràcter compensatori i no retributiu i que troba el seu origen històric en les especials característiques, fonamentalment geogràfiques, dels territoris esmentat, plantejament que els tribunals han vengut ratificant.

En aquest sentit, si s'acudeix a la Disposició Transitòria Segona de la Llei 31/2022, de 23 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2023, actualment prorrogats, sota la rúbrica “Indemnització per residència del personal al servei del sector públic estatal” determina que:

“Durant l'any 2023, la indemnització per residència del personal en actiu del sector públic estatal continuarà meritant-se a les àrees

del territori nacional que la tenen reconeguda, en les mateixes quanties vigents a 31 de desembre de 2022, amb el increment màxim previst a l'article 19.Dos.

No obstant això, els que vinguessin percebent la indemnització per residència en quanties superiors a les establertes per al personal del sector públic estatal continuaran meritant-la sense cap increment l'any 2023 o amb el que sigui procedent per assolir aquestes últimes”.

Aquesta previsió legal que, any rere any, es conté a les successives Lleis de Pressupostos o normativa que la complementi, s'inclou igualment a la Resolució de 25 de maig de 2010, de la Secretaria d'Estat d'Hisenda i Pressupostos, per la qual es dicten instruccions en relació amb les nòmines dels funcionaris (vigent encara) que conté el següent:

“Durant l'any 2010 la indemnització per residència del personal en actiu del sector públic estatal, que hi tingui dret d'acord amb la normativa en vigor, continuarà meritant-se a les àrees del territori nacional que la tenen reconeguda i en les quanties que es detallen a l'Annex XV de la present Resolució.”

A la data actual, les quanties previstes al referenciat Annex XV han patit increment derivat de l'aplicació en els últims exercicis dels increments pactats a la Mesa general de negociació estatal i el resultat dels quals s'ha inclòs a les lleis de pressupostos posteriors.

Tenint en compte aquesta normativa, si la prestació de serveis com a funcionari es presta en una administració pública, organisme d'aquesta o similar, amb localització geogràfica en alguns dels territoris referenciats, el dret a percebre la indemnització per residència no admet cap discussió. Tot i així, la inclusió del nou Grup B a la Llei 7/2007, de 12 d'abril, i al posterior Reial Decret Legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, ha produït una distorsió ja que la legislació pressupostària el que ha fet és, successivament, incorporar el percentatge d'increment previst, amb caràcter bàsic, per a tot el sector públic, a aquest concepte retributiu, partint de l'Ordre de 29 de desembre de 1992 que va fixar els imports per grups de classificació continguts a la Llei 30/ 1984 anteriorment referenciada.

Així, malgrat la inclusió del Grup B a l'article 76, no hi ha hagut enquadrament del mateix en cap dels nous subgrups i com a conseqüència no s'ha fixat per al Grup B l'import corresponent en concepte d'indemnització de residència.

Davant la creació del grup B i les diferents reclassificacions que s'han fet des del Grup C a l'Ajuntament de Palma, des del Departament de Personal s'ha esperat un temps prudencial per tal de que l'òrgan encarregat fixés les ordres corresponents i així poder incloure aquesta quantitat a les nòmines de les persones afectades sense que a dia d'avui s'hagi dictat cap instrucció al respecte. No obstant, s'ha observat que, entre d'altres, l'administració de l'estat s'ha vingut mantenint per aquest col·lectiu la quantitat establerta per al grup C.

Per la seva banda, es una petició que s'ha reiterat en consecutives Meses Generals de Negociació per part de la representació sindical d'aquest ajuntament.

Tenint en compte tot això i que és manifest que aquest col·lectiu compleix els requisits per tenir accés a aquesta indemnització, que són: tenir la condició de ser personal empleat públic i residir a les Illes Balears i que, per tant, el fet de deixar de percebre-la degut a un buit legal suposa un agravi comparatiu amb la resta de funcionariat, amb la finalitat de respectar el nivell retributiu del personal funcionari públic afectat per la reclassificació i nova creació del grup b i evitar que resulti en una disminució de les seves retribucions, s'ha acordat a la Mesa General de Negociació de l'Ajuntament de Palma de dia 25 d'abril de 2024 la creació d'un complement personal de residència transitori que tindrà com a únic objecte pal·liar la carència esmentada i evitar un agravi comparatiu entre el personal funcionari del grup B i la resta.

En aquesta sentit, l'esmentat complement tindrà les següents característiques:

- La seva percepció no constitueix en cap cas un dret adquirit ni es pot consolidar, tota vegada que aquest complement quedarà absorbit en la seva totalitat en el mateix moment en que la indemnització per residència es reguli mitjançant els Pressupostos Generals de l'Estat o qualsevol altre normativa, independentment de la quantitat que li sigui assignada. Així mateix, desapareixerà, si n'és el cas, en el moment en que s'en dicti una normativa en aquest sentit.
- És un complement subjectiu que s'ha de reconèixer a nivell individual en el casos que procedeixi, és a dir, quan la persona ocupi un lloc de treball del grup b i no al lloc de treball del grup b, per la qual cosa, no significarà una modificació de la RLLT.
- Es deixarà de percebre automàticament en el moment que s'adscrigui al funcionari o a la funcionària a un lloc de treball classificat a un grup diferent del b.
- La quantitat assignada al complement personal transitori pren com a referència la quantitat assignades anualment pel grup c, sense perjudici que s'actualitzi, si n'és el cas, en publicar-se la normativa al respecte.
- Els seus efectes són extensius per tot el personal funcionari que ocupi o hagi ocupat el grup b i els seus efectes retroactius des del moment en que les persones interessades varen començar a ser retribuïdes pel grup b.

Per tot això, atès l'article 127 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local i l'acord de delegació de competències de la Junta de Govern de Palma en els titulars de les Àrees i Àrees delegades pres el dia 5 de juliol de 2023, la cap que subscriu proposa a la regidora de l'Àrea d'Hisenda, Funció Pública i Govern Interior que elevi a la Junta de Govern el següent:

ACORD

Primer. Aprovar un complement personal de residència transitori que tindrà com a únic objecte pal·liar la carència esmentada i evitar un agraï comparatiu entre el personal funcionari del grup B i la resta. Aquest complement tindrà les següents característiques:

- La seva percepció no constitueix en cap cas un dret adquirit ni es pot consolidar, tota vegada que aquest complement quedarà absorbit en la seva totalitat en el mateix moment en que la indemnització per residència es reguli mitjançant els Pressuposts Generals de l'Estat o qualsevol altre normativa, independentment de la quantitat que li sigui assignada. Així mateix, desapareixerà, si n'és el cas, en el moment en que s'en dicti una normativa en aquest sentit.
- És un complement subjectiu que s'ha de reconèixer a nivell individual en el casos que procedeixi, és a dir, quan la persona ocupi un lloc de treball del grup b i no al lloc de treball del grup b, per la qual cosa, no significarà una modificació de la RLLT.
- Es deixarà de percebre automàticament en el moment que s'adscriui al funcionari o a la funcionària a un lloc de treball classificat a un grup diferent del b.
- La quantitat assignada al complement personal transitori pren com a referència la quantitat assignades anualment pel grup c, sense perjudici que s'actualitzi, si n'és el cas, en publicar-se la normativa al respecte.
- Els seus efectes son extensius per tot el personal funcionari que ocupi o hagi ocupat el grup b i els seus efectes retroactius des del moment en que les persones interessades varen començar a ser retribuïdes pel grup b.

Segon. Instar al Servei de Nòmines i Prestacions per abonar un complement personal transitori a les persones que ocupen un lloc de treball del grup b d'acord a les condicions esmentades al punt anterior i prèvia certificació per Registre de Personal de les persones que compleixen aquestes condicions.

Tercer. Aquest Acord resta condicionat a la fiscalització prèvia limitada, d'acord amb el que preveu l'acord de Ple de 26 de novembre de 2020, que es durà a terme en la nòmina en la qual s'inclouguin aquestes variacions.

Quart.- Publicar el present acord en el BOIB.

Contra aquesta resolució, que exhaureix la via administrativa, es pot interposar recurs de reposició davant el mateix òrgan que l'ha dictada, d'acord amb el que disposa l'article 123 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques. El termini per interposar-lo és d'un mes comptat des de l'endemà de la publicació. En aquest cas no es podrà interposar recurs contenciós administratiu fins que s'hagi resolt el de reposició.

El recurs potestatiu de reposició s'ha de presentar al registre general d'aquest Ajuntament o a les dependències a què es refereix l'article 16.4 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, abans esmentada, i es considerarà desestimat quan no s'hagi resolt ni notificat la resolució, en el termini d'un mes, comptat des de l'endemà de la seva interposició. En aquest cas queda expedita la via contenciosa administrativa.

Si no s'utilitza el recurs potestatiu de reposició, es pot interposar directament recurs contenciós administratiu, d'acord amb el que estableix l'article esmentat anteriorment, i els 45 i següents de la Llei 29/98, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, davant el Jutjat Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos comptats des de l'endemà de la publicació. Això sense perjudici de qualsevol altre recurs o acció que es consideri convenient.

Palma, a la data de la signatura (17 de maig de 2024)

La cap de Departament de Personal

p.d. Decret de Batlia núm. 3000, de 26/02/2014

(BOIB núm. 30 de 04/03/2014)

Esperanza Vega Terrón

